

голъмо и много оживено, понеже околията била гъсто населена и богата съ жита и всъкакъв видъ добитъкъ. Провадия е билъ естественъ центъръ на обширната областъ Загора, която отъ вѣкове била най-богатата частъ отъ земите въ този край и затова най-често посещавана отъ дубровчанитѣ. Въ завещанието на Лука Брайовъ, търговецъ отъ Пловдивъ, е казано, че търговци отъ този градъ сѫ отивали въ областъта Загора да закупуватъ въ голѣми количества кожи за износъ¹⁾. Сѫщо така и известния отъ други извори пловдивски търговецъ Радо ди Ради си доставялъ кожи отъ Провадия презъ 30-тѣ години на 17 в.²⁾. Запазени сѫ отъ 1603 г. и други известия, които ни съобщаватъ, че закупуванитѣ кожи въ Провадия били изпращани въ Дубровникъ³⁾. Въ смѣтките на едно съдружие между търговци отъ София, Провадия, Анкона и Дубровникъ се вижда, колко често били изпращани стоки по сухо и по море отъ българските градове. Единъ виденъ търговецъ отъ Провадия, — Николо Златани, е изпращалъ лично и чрезъ свои посрѣдници постоянно стоки за Дубровникъ. Следната смѣтка на съдружието е била съставена за 1618 г.:

„Тукъ, въ магазията, има 204 биволски кожи, включая 4 такива, получени отъ Радо Сладоевъ, като остатъкъ по смѣтката отъ 270 кожи. Въ магазията има 22 парчета волски кожи, получени отъ Николо Златани. Отъ Томазо Латинчичъ — 6 златни пръстена, 2 чаши, 2 манилии (дръжки) и нѣкои други дребни сребърни нѣща, които изпрати казания по-горе Златани“⁴⁾. Самото съдружие търгувало главно съ кожи, чийто сигуренъ пазаръ билъ въ Анкона, гдето то имало постоянно представител.

Относно голѣмитѣ врѣзки на софийските търговци съ провадийското тържище сѫ запазени нѣкои сведения въ „писмата и наредденията“ на ректора и съветниците на републиката. Презъ 1614 г. е вписано едно нареддение за разпитъ на дубровчанитѣ въ Провадия⁵⁾. Презъ 1617 г. повторно е билъ делегиранъ самъ провадийския капеланъ да разпита свидетеля Георги Гради относно единъ споръ за нѣкакви платове⁶⁾. Презъ следващата 1618 г. било отправено едно строго мѣм-

¹⁾ Nota къмъ завещанието на сѫщия отъ 19. VIII. 1606. Test. t. 52 f. 232V^o.

²⁾ „Joste imam datti Gospodinu Luchsi Crivoscichiu i Provadihi bivoliza numero stoipeset . . .“ Test. t. 59 f. 107.

³⁾ Div. not. 130 f. 254.

⁴⁾ „Qui in magazeno pezze 204 di cuori buffallini comprese pezze 4 havute da Rado Sladoieu per resto del conto di pezze 272, pezze 204, Duc. —

In magazzeno pezze 22 di cori bovini ricevute da Nicolo Slatani duc. —

Da Pietro Vodopich pezze 3 di cori buffalini che mando da Sofia detto Slatani l'anno passato pezze 3 — duc.

Da Thomaso Latinich sei anelli d'oro, 2 tazze, 2 maniglie et alcune altre bagatelle di argento, che con lui manda il sopradetto Slatani — Dlv. not. t. 134 f. 19V^o. (отзадъ на тома).

⁵⁾ Lett. e com. t. 42 f. 279.

⁶⁾ „Al Revereno capellano di Provato, et al nostro carissimo Jacomo Benchi. Il Rettore, et i consiglieri di Ragugia. Nella causa che si agita qui tra Daniele di Stefano e tra Nicolo di Gio e suoi pieggi esaminarele col giuramento Giorgio Gradi, e lo dimandarete quando detto Daniele si parti da lui in Soffia dopo havuto servito, che quantita di pannina restò appresso il detto Daniele di ragione propria di esso Daniele, e quello che sara deposito detto Giorgio, ci mandarete qua sotto sigillo. State sani“. Lett. e com. t. 43f. 82.